

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 214/22

U Luxembourg 22. prosinca 2022.

Presuda Suda u predmetu C-237/21 | Generalstaatsanwaltschaft München (Zahtjev za izručenje u Bosnu i Hercegovinu)

Izručenje građanina Unije u treću državu kako bi ondje odslužio kaznu može biti opravdano radi izbjegavanja opasnosti od nekažnjavanja

To je osobito slučaj kada je prema međunarodnom pravu država članica od koje se traži izručenje obvezna izručiti traženu osobu a treća država koja je zatražila izručenje ne pristane na to da se kazna izvrši na državnom području države članice od koje se traži izručenje

Bosna i Hercegovina zatražila je od Njemačke izručenje bosanskohercegovačkog državljanina, koji ujedno posjeduje hrvatsko državljanstvo, što ga čini građaninom Unije, u svrhe izvršenja kazne zatvora.

Visoki zemaljski sud u Münchenu (Njemačka) smatra da je Njemačka u načelu dužna izručiti traženu osobu zbog obveza preuzetih prema Bosni i Hercegovini u okviru Europske konvencije za izručenje.

Međutim, on se pita protivi li pravu Unije izručenje s obzirom na pravo građana Unije na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica kao i na zabranu diskriminacije na temelju državljanstva. Naime, Temeljnim zakonom Njemačke zabranjuje se izručenje Nijemaca u treću državu. U takvim se okolnostima pravom Unije ne dopušta različito postupanje između Nijemaca i državljana drugih država članica koji trajno borave na državnom području, poput tražene osobe, na način da se na potonje državljanke ne primjenjuje ta zabrana, osim u slučaju da je to različito postupanje utemeljeno na objektivnim razlozima i proporcionalno legitimnom cilju kojeg slijedi nacionalno pravo.

Dvojeći o primjeni sudske prakse Suda u slučaju kada postoji obveza izručenja na temelju međunarodnog prava, Visoki zemaljski sud u Münchenu postavio je upit Sudu. On navodi da su njemačka tijela obavijestila hrvatska tijela o zahtjevu za izručenje, na što hrvatska tijela nisu odgovorila. Međutim, u skladu s njemačkim pravom, **tražena osoba može odslužiti svoju kaznu u Njemačkoj ako na to pristane Bosna i Hercegovina.**

Svojom današnjom presudom Sud odgovara da u toj situaciji država članica od koje se traži izručenje (**Njemačka**) **mora aktivno tražiti taj pristanak kako bi se kazna odslužila na državnom području te države članice, omogućujući time izbjegavanje opasnosti od nekažnjavanja uz poduzimanje u odnosu na dotičnog građanina manje ograničavajuće mjere u pogledu njegove slobode kretanja nego što je to izručenje u treću državu.**

Međutim, ako se taj pristanak ne ishodi, pravu Unije (u ovom slučaju pravu građana Unije na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica kao i zabranu diskriminacije) **ne protivi se to da država članica od koje se traži izručenje (Njemačka) izruči dotičnog građanina Unije na temelju međunarodne konvencije. U protivnom bi postojala opasnost od nekažnjavanja tražene osobe.**

Ipak je važno podsjetiti na to da izručenje nije dopušteno na temelju Povelje Europske unije o temeljnim pravima ako postoji ozbiljna opasnost da će tražena osoba biti podvrgnuta smrtnoj kazni, mučenju ili

drugom nečovječnom ili ponižavajućem postupanja ili kazni.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i kratak prikaz](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎(+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

